

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/15/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513010764
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Tomčovčík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7513010764.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.februára 2014, v senáte zloženom z predsedu JUDr.Ladislava Tomčovčíka a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Vladimíra Kuráka, v trestnej veci obžalovaného H. D. a spol., pre zločin podľa § 323 ods.1 Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaných H. D., H. D. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu v Rožňave zo dňa 8.1.2014 sp.zn. 1 T 157/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolania obžalovaných H. D., H. D. a okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Citovaným rozsudkom okresného súdu boli obžalovaní H. D. Y. H. D. uznaní za vinných zo spolupáchateľstva prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 20 k § 323 ods.1 písm.a/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 19.06.2013 príslušníci E. F. E. O. F. O. - E. vykonávali pátráciu akciu „100“ po hľadaných a nezvestných osobách a veciach pochádzajúcich z trestnej činnosti v obci T., E.. O.-E. a asi o 20.35 hod. A.. F. U. Č. Y. F.. F. U. Š. spozorovali pred rodinným domom č. XXX a v jeho dvore hádku a fyzický konflikt obžalovaného H. D. s dvoma osobami ženského pohlavia, pričom A.. U. Č. vyzýval obžalovaného H. D., aby upustil od napádania osôb, ktorý však na upozornenia a výzvy nereagoval, ale súc v stave opilsti vybehol z dvora na ulicu, pästou ruky chcel udrieť A.. F. U. Č. do oblasti hlavy, následne obžalovaného H. D. chcel zadržať F.. F. S. X., v čom mu zabránil v opilom stave sa nachádzajúci obžalovaný H. D., sotením a úderom rúk do oblasti hrudníka a potom obaja obžalovaní ušli do dvora rodinného domu, kde príslušníci PZ zadržali obžalovaných.

Boli im za to uložené podľa § 323 ods.1 Tr.zák., s použitím § 38 ods.2 Tr.zák. obidvom nepodmienečné tresty odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Obžalovaný H. D. bol podľa § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák. pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a obžalovaný H. D. podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods.2 písm.d/ Tr.zák. obžalovanému H. D. bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku obaja obžalovaní do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásili odvolanie do viny, ako aj trestu, ktoré dodatočne aj písomne odôvodnili a zároveň odvolanie zahlásil aj okresný prokurátor ohľadne obžalovaného H. D..

Obžalovaný H. D. sa v dôvodoch svojho odvolania nestotožnil so závermi okresného súdu, pokiaľ bol vôbec uznaný za vinného zo spáchania trestného činu útoku na verejného činiteľa len v zmysle ods.1

ustanovenia § 323 Tr.zák., pretože vykonané dokazovanie nemohlo vo svojom súhrne viesť k takémuto záveru. On celý čas tvrdil, že na policajtov nijak neútočil, a že naopak boli to oni, ktorí bezdôvodne útočili naňho, a teda pokiaľ okresný súd neuznal útok z jeho strany sekerou, nemal podľa názoru odvolateľa vôbec uznať akýkoľvek útok na policajtov, pretože boli to policajti, ktorí bezdôvodne ho napadli a zbili, pričom pre takéto konanie nebol dôvod. Žiadal preto, aby bol v celom rozsahu spod obžaloby oslobodený a v prípade, ak by k oslobodeniu nedošlo, je toho názoru, že uložený trest je neprimeraný. Obžalovaný zároveň k svoju odvolaniu pripojil upovedomenie ako poškodeného v zmysle § 199 ods.1 Tr.por. Úradom inšpekčnej služby, z ktorého vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa sekcie kontroly a inšpekčnej služby MV SR, Úradu inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby W. W. bolo začaté trestné konanie pre prečin porušovania domovej slobody, prečin ublíženia na zdraví a zločin mučenia a iné neľudské alebo kruté zaobchádzanie, v súvislosti so zásahom príslušníkom policajného zboru dňa 19.6.2013, teda v čase, kedy malo dôjsť k spáchaniu skutku obžalovanými.

Obžalovaný H. D. prostredníctvom svojho obhajcu taktiež napáda rozhodnutie okresného súdu vo výroku o vine, ako aj treste s tým, že žiadneho žalovaného skutku sa nedopustil a poškodeného nenapadol, iba ak by soťenie poškodeného malo byť posudzované ako útok na verejného činiteľa. Nie je pravdou, aby úderom rúk do oblasti hrudníka napadol poškodeného a pokiaľ poškodený to tvrdí, tento klame. Navrhol preto, aby krajský súd ho v celom rozsahu spod obžaloby oslobodil.

Okresný prokurátor sa v dôvodoch svojho odvolania, ktoré sa týka obžalovaného H. D., nestotožnil s postupom okresného súdu, pokiaľ tento ho neuznal za vinného aj zo zločinu útoku na verejného činiteľa v štádiu pokusu v zmysle § 323 ods.1 písm.a/, ods.2 písm.c/ a ods.3 Tr.zák., t.j. že so sekerou v rukách mal zaútočiť na F. U. Š., ktorý sa úderu reflexívne vyhol a sekera ho zasiahla do pravej ruky.

Na rozdiel od okresného súdu, odvolateľ je toho názoru, že vykonaným dokazovaním nevznikli žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný H. D. takýmto spôsobom so sekerou v ruke na príslušníka policajného zboru zaútočil. V tomto smere prokurátor poukázal na výpoveď poškodeného U. Š., ďalších svedkov, závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a vychádzajúc z týchto dôkazov navrhol krajskému súdu, aby bol obžalovaný uznaný aj podľa uvedenej prísnejšej právnej kvalifikácie a aby mu bol uložený trest na dolnej hranici trestnej sadzby v rozpätí 7 - 12 rokov, so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na podklade uvedených odvolaní krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania oboch obžalovaných, ako aj odvolanie okresného prokurátora, nie sú dôvodné.

Okresný súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní v potrebnom a dostatočnom rozsahu, dôkazy jak jednotlivo, tak aj vo vzájomnom súhrne správne vyhodnotil a dospel tak k úplným skutkovým, ako aj právnym záverom.

Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne a nepochybne preukázané, že žalovaný skutok sa stal spôsobom a za okolností, ako boli ustálené v skutku rozsudku a že tento skutok spáchali obaja obžalovaní H. D. Y. H. D. v spolupáchateľstve.

Ani krajský súd po preskúmaní jednotlivých dôkazov, ktoré mal okresný súd k dispozícii, v danom prípade nezistil žiadne také okolnosti, ktoré by uvedený skutkový záver ustálený v skutku rozsudku nejakým spôsobom spochybňovali.

Okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia veľmi podrobne opísal, na základe akých skutočností neuznal prísnejšiu právnu kvalifikáciu u obžalovaného H. D., ktorej sa domáhal okresný prokurátor v dôvodoch svojho odvolania, pričom krajský súd v podrobnostiach na tieto argumentácie a zdôvodnenia okresného súdu v celom rozsahu poukazuje a si ich aj osvojuje. Je potrebné uviesť, že vo veci existuje celý rad pochybností, ktoré nedávajú pevný základ na bezpečné a nepochybné rozhodnutie o tom, aby obžalovaný H. D. mal zaútočiť so sekerou v rukách na F. U. Š. spôsobom a v rozsahu, ako je to uvedené v obžalobe okresného prokurátora. Na ostrí sekery sa nenašla krv poškodeného Š. a taktiež nebola zaistená pachová stopa na porisku sekery obžalovaného H. D., nehovoriac o tom, že z tohto poriska neboli odobraté ani daktyloskopické stopy. Existujú rozpory, ktoré sa týkajú okolností,

za ktorých sa mali dostať krvné stopy poškodeného Š. do izby, kde bola hodená sekera a nelogická poloha ležiacej sekery potom, čo táto mala byť hodená do izby, keď bola nájdená 30 cm od okna. Ďalšie rozpory sa týkajú záverov znalcov z odboru zdravotníctva a chirurgie, pokiaľ ide o charakter tzv. sečnej rany a v tejto súvislosti vo vzťahu k týmto všetkým pochybnostiam nemožno opomenúť ani skutočnosť, ktorá sa týka začatého trestného stíhania zo dňa 20.1.2014 vo veci a časového obdobia 19.6.2013 s tým, že vyšetrowanie v tomto smere doposiaľ ukončené nebolo. Na základe všetkých týchto pochybností okresnému súdu neostávalo nič iné, len aplikovať zákonnú zásadu v pochybnostiach v prospech obvineného „in dubio pro reo“ a na základe toho uvedenú prísnejšiu kvalifikáciu konania obžalovaného H. D. neuznať.

Pokiaľ ide o ustálenú právnu kvalifikáciu konania, ktorá sa týka skutku, za ktorý boli obaja obžalovaní uznaní za vinných, táto zodpovedá zákonu, pretože obaja obžalovaní spoločným konaním použili násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a tým naplnili svojím konaním všetky pojmové znaky spolupáchateľstva prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 20 k § 323 ods.1 písm.a/ Tr.zák.

Nepochybil okresný súd ani vo výrokoch o uložených trestoch, ktoré vystihujú všetky zákonné kritériá určujúce výšku, ako aj druh trestu, majúc na zreteli osoby obžalovaných, ich doterajší spôsob života, ako aj možnosti ich nápravy.

Zákonu zodpovedajú aj zaradenia oboch obžalovaných do jednotlivých nápravných skupín.

Taktiež zákonu zodpovedá aj výrok o uloženom protialkoholickom liečení obžalovanému H. D., vzhľadom na závery znalcov z odboru psychiatrie, ktorí u menovaného zistili závislosť na alkohole.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.